உ

கடவுள்துணை.

313

மாணிடக்கும்மி.

இஃது

ான்றோகளாற்பாடி யேட்டுப் பிரதிகளிலிருந்ததை

சிங்கப்பூர்ச் சித்திரகவி நாவலர்

வெ. நாராயணஸாமிநாயக ரவர்களால்

பிழைதிருத்திய பிரதிக்கிணங்க

காரைக்காலிலிருந்து சிங்கப்பூரில்வந்து

காசுக்கடை புத்தக வியாபாரஞ் செய்யும்

தாண்டவராயப்பிள்ளையவர்கள்

குமாரர்

முருகப்பிள்ளையவர்களால்

புரசபாக்கம்

பூமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது - ஸூ. 1878

சிவமயம்.

கவனிப்பு.

இக்கும்மியைப் பிழைதிருத்தித்தந்த
சிங்கப்பூர் சித்திரகவிநாவலர்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ
சி. வெ. நாராயணஸாமிநாயகரவர்கள்
கருத்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தூறுநர்க்குந் தாம் பிழைநீக்கியச் சில தொகுத்தத்தல்ல
மாறுமப் பொருளுக் கிசைந்ததுமல்ல மனுநெறிக்குந்
தேறுமவர்க்குள தாதலால் செய்தோனே சிறந்தகற்பும்
வீறுமங்கிலிகையும் முன்னாட்டித் தாமேல் விளைமுண்டோ

விளம்பரம்.

இப்புத்தகமும் பல தமிழ்ப்புத்தகங்களும் முகம்மதிய புத்தகங்களும், தற்காலம் சிங்கப்பூரில் காசுக்கடை புத்தகவியாபாரஞ்செய்யும், காரைக்கால் தாண்டவராயப்பிள்ளையவர்கள் குமாரர் முருகப்பிள்ளையவர்களால் வேண்டியவர்களுக்குச் சரசமான விலைக்கு விற்கப்படும்.

இப்படிக்கு
தா. முருகப்பிள்ளை.

கடவுள் துணை.

மானிடக் கும்மி.

காப்பு - வெண்பா.

கைப்பொருளுமாயுளொடு காயவலிநீக்குமொல்லை
மெய்ப்படியுங்கலைணி கொடுமாயம்போய-மெய்ப்படியும
ஞானமுறமானிடறரு நற்றமிழாலகும்மிசொலல
மோனபொருளைங்கரனை முன்.

ஆனைமுகவ னடிபோற்றி அருள
ஆறுமுகவேலனை நாளும்போற்றி
மானைத்தரித்த வனைப்போற்றி வந்த
பங்கையமேனென்பங்கி தாளபோற்றி.

திருச்சிறந்திடும் பொனகவிமேல் சிவா
சிக்கெடுச்செயவந்தால மனைநிறைவே
விருப்படுபமானிடக கும்மிசொல்ல வேண்டி
விநாயகனைப் போற்றுதும காப்பாமே.

வாலைவாதினில புகழியில்லாபமேல
பங்காளைகையாம் போகத்தில வீழாமல்
வாலிபாகணடு தெளியவே கும்மி
வழங்கினேன்கண்டறி மானிடனே.

THE TANJORE MAHARAJAH SERFOJI'S S... LIBRARY

மானிடக்கும்மி.

கும்மி பாடாதே கும்மியடிநீங்கள்
கூடிமானிடக் கும்மியடி
அம்மலர்செந்தமிழ் நாவலர்பாதத்தை
அண்டிக்கும்மி யடியுங்கடி.

சின்னவயதினிற் கல்விகற்றுநாளும்
சிறந்தமேலோரை யண்டிமுற்றும்
வின்னமில்லாவுண்மைக் கண்டெக்கமுற
விரைந்துதேடுவாய் மானிடனே. (௫)

வித்தையைக்கற்றுத் தெளிந்துகொண்டால் எங்கும்
மேலோர்கள் மெச்சுவார் உன்னைக்கண்டால்
முத்தியும் அக்காலே வாய்க்குமப்பா என்றன்
மொழியைக்கண்டறி மானிடனே. (௬)

எந்தஜாதியா யிருந்தாலுங்கல்வி
ஏற்றமாமென சபைப்போதினிலும்
சிந்தனைசெய்தும்மே வாயாமலை
தினவாய்க்கற்றறி மானிடனே. (௭)

செல்வப்பொருளைச் சதமென்றெண்ணிச்
சீர்பொருவலைப் பேசாதே
கல்விப்பொருளைச் சதமென்றெந்நாளும்
கற்றறிவாய்நல மானிடனே. (௮)

மன்னருங்கற்றோருஞ் சீர்தூக்கியியல்
மன்னரிற்கற்றோன் சிறப்புடையோன்
மன்னர்க்குத்தன்னக ரல்லாதுகற்றோர்க்கு
வாய்ந்தவிடமமேன்மை மானிடனே. (௯)

கற்றுக்கொடுத்த குருபரன் தன்னை
கனவிலுமே மறவாமல்
பற்றிபணிந்தா லதைவிட வேறொரு
பாக்கியமுண்டோசொல் மானிடனே. (௰)

கற்றதேயப்பனே கையளவுநாம்
கல்லாததோவிந்த மண்ணளவு
கற்றதையேயெல்லாமு கொண்டுமனதிலே
காவம்படையாதே மானிடனே. (௰க)

ஆகமசாஸ்திர நூலைப்படியாதினி
அடக்கப்பொருளைக் கண்டுபிடி
மோகத்தைவிளைக்கும் பொல்லாத நூற்களை
மூலையிலேதள்ளுவாய் மானிடனே. (௰உ)

கள்ளுசாராயம் குடியாதேயப்பனே
கருத்தைவெறிப்பால் மயங்காதே
உள்ளம்பயந்திடும் கண்ணுஞ்சிவந்திடும்
ஓட்டாண்டியுமாவாய் மானிடனே. (௰௩)

அல்லும்பகலும் மொழியாவெறியாலே
ஆனந்தபாட்டுகள் வந்திடுமே
நல்லதென்றெபெண்ணிக் கொள்ளாதேமிக
கையாண்டுசெய்குவார் மானிடனே. (௰௪)

வார்த்தைகுளறிடும் வாயதுநாறிடும்
வம்பானவார்த்தைகள் பேசச்சொல்லும்
பார்த்தவர்கேட்டக் குடிகாரனென்றுன்னைப்
பக்ஷமாய்ச்சொல்லுவார் மானிடனே. (௰௫)

கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் குடித்திடுவாய்பின்
கூடும் பொருளை யழித்திடுவாய்
மிஞ்சிக் கடன்களும் வாங்கிடுவாய் நல்ல
மேனி மெலியுமே மானிடனே. (௰௬)

சித்தம் ஸினைப்பாக வேயிருக்கும் சற்று
நேரம் குடியா திருந்து விட்டால்
பித்து பிடித்தவன் போலிருக்கும் கெட்ட
பிரமையுண் டாகுமே மானிடனே. (௰௭)

கண்ட பொருளை படருவைப்பாய் ஏதும்
கையில் வருவதை போசம் செய்யும்
சண்டாள மான வெறிசெய்து வித்திடும்
சாபமின் கெளீட மானிடனே. (௰௮)

மேடுபள்ளமென் றுபாராது கெட்ட
மூத்திரம் நரகல் நாறுது
சாடும் தடுமாறி நாளரில் வீழ்ந்து
சவம்போல கிடப்பாரோ மானிடனே. (௰௯)

தள்ளாடித் தத்தி நடக்கச்சொல்லும் வீணில்
சண்டைகள் போடவும் தூண்டிவிடும்
சொல்லையி லடந்து டாறுதலில் கொண்டுபோய்
துன்னாயில் மாட்டிடும் மானிடனே. (௨௰)

பற்றி யிழுக்கும் உதைக்கும் அடைத்திடப்
பண்ணுதெல்லாம் செய்யப் பண்ணிவிக்கும்
மற்றுநாள் போலீசில் தெண்டம் போடுவித்து
வதைத்திடும் கண்டறி மானிடனே. (௨௧)

நெஞ்ச முலர்ந்திடும் மூளை வரண்டிடும்
நேசமும் பாசமு மற்றி விடும்
பஞ்சையா யெங்குமே பேசச்செய்யு மத்தால்
பவுசும் போயவிடும் மானிடனே. (உ௨)

அசுரர் குருவான சுக்கிராச்சாரி
ஐயோ மதுவைக் குடித்ததனால்
நசிய வயிறு கிழிய லானதை
நாடெங்கும் சொல்லுவார் மானிடனே. (உ௩)

இத்தாதி துன்பங்க ளெல்லாம லதில்
ஏதும் பிரயோசன மில்லையப்பா
சுத்தம மதுவை நிறுத்திவிட்டு மெய்யும்
துண்டமும் தின்பாயே மானிடனே. (உ௪)

ஆணவ மாகத் திரியாதே சூது
ஆடும் இடந்தனில் போகாதே
நோணமே நறுநீ கொள்ளாதே யதினை
நொலலேயே செய்ப்பாயே மானிடனே. (உ௫)

பக்கத்திலும் நின்று பாராதே சொப்ப
பந்தயம் கட்டியு மாடாதே
ஒருக்கப் பணமசில தோற்றுவிட்டாற பொல்லா
ரோசங்க ளாகும் மானிடனே. (உ௬)

விட்ட பணத்தைப் பிடிக்கநாடி யய்யோ
மின்னும் பின்னும் வைத்து யாடுவாய்
பெட்டி பணத்தை யிழுத்துக்கொள்ளும் கெட்ட
பேய்போ லல்லவாயே மானிடனே. (உ௭)

வீடு நிலங்க ளடகு வைப்பாய் பின்பு
வித்தும் மிருக்க விடமறுவாய்
ஆடு மாடாதியும் தோத்திடுவாய் பொல்லா
ஆசை யொழியாதே மானிடனே. (உஅ)

தங்க நகைகளைத் தோத்தாலும் தேவி
தாலி சரட்டையும் தோத்தாலும்
மங்கிட வஸ்திரம் தோத்தாலும் சூதை
மறக்கப் போகாதே மானிடனே. (உகூ)

எவ்வளவு பணம் வைத்தாலும் ஆட
ஏக்கமும் தூக்கமும் இல்லாமல்
அவ்வளவு பணம் தோத்திடினும் கடன்
ஆரையும் கேட்பாயே மானிடனே. (௩௰)

கடன் கொடுக்கவே நாடார்களுன்னை
கண்டால் பேசவும் மாட்டார்கள்
திட்டமுடன் பெட்டி தானுடைத்து பொருள்
திருடச் சொல்லுமே மானிடனே. (௩க)

பெட்டி யுடைத்து திருடச் செய்யும் அதை
போலீசார் கண்டு பிடிக்கச் செய்யும்
கட்டி யடித்து விலங்கிட்டுமே வேலையில்
கஸ்திப்படச் செய்யும் மானிடனே. (௩உ)

தோத்திடுமே போதினில் வேர்த்திடுமே முகம்
சுண்டிய கண்ணும் தெரியாது
ஆத்திர மாகியே வஸ்திரங்கள் வைத்து
ஆடச் செய்யுமே மானிடனே, (௩௩)

நாடாண்ட தாயன் நளனும் இச்சூதாலே
நாடுநகரமும் தோற்று விட்டு
காட்டில் கதியாயலைந்த கதைகளைக்
காதினால் கேட்டறி மானிடனே. (௩௪)

சூதினால் கெட்டவர் பெந்தவுண்டு அந்த
துன்பத்துக்கு இடம் வையாமல்
சூதை விலக்கென்று அவ்வை நீதிசொன்ன
சொல்லையும் நம்புவாய் மானிடனே. (௩௫)

எல்லா தொழில்களும் செய்திடலாம் சற்றே
ஏறக் குறைய நடத்திடலாம்
பொல்லாத சூதை விரும்பினால் பண்ணில
போகுமே வாழ்வெல்லாம் மானிடனே. (௩௬)

சன்னி மயக்கத்தில் துள்ளாதே கெட்ட
கஞ்சா மதுவையும் கொள்ளாதே
அன்னியமாய் பிறர் கைப்பொருள் கொள்ளாதே
அறிஞரையண்டு மானிடனே. (௩௭)

மாதர் வலைக்குள் மீள செல்லாதே கெட்ட
வார்த்தைகளைப் பேசி வெல்லாதே
பாதகி தோதகி போதனைக ளெல்லாம்
பகாவேன் கேட்பாயே மானிடனே. (௩௮)

உண்மையுங் கற்பையுங் காத்து நடக்கின்ற
உத்தம மாதரை நீக்கி கண்டப்
புண்ணாகி பொல்லாத நோயைத் தருகின்ற
பொய்க்குழலை நாடாதே மானிடனே. (௩௯)

கூறுக் குப்பில்லாத பாத்தியும் கருநி
குடிக்க வோடில்லா மூதேவியும்
தாழ்ப் படுத்து முருண்டவனும் மிக்க
சண்டியுங் கள்ளியும் மானிடனே. (௪௰)

கூலிக்கு நெல் குத்தும் பேச்சிகளும் சாணம்
கொட்டைக் கூடை தூக்கும் பாச்சிகளும்
தாலி யிழந்த அறுதலி முண்டையும்
சப்பையும் நொப்பையும் மானிடனே. (௪௧)

கொண்டவனை விட்டுப் போனவளும் பொல்லா
கூத்தித் தனத்தாற் பிறந்தவளும்
குண்டிக்குச் சீலையு மறைவுறப் பாகாத
கூட்டியே கண்டாறி மானிடனே. (௪௨)

அங்காடி விற்றுப் பிழைத்தவளும் சுப்பல
அள்ளித் தலை பொட்டை யானவளும்
பங்கமாய்க் காது மறுந்தவளும் தலை
பம்மையும் பப்பையும் மானிடனே. (௪௩)

இப்படிக் கொத்தவள் ஏமாந்தோர் மனைவாசினில்
என்னைப்போல யுவனையைப் பெண்ணை வசிக்கலையென்று
செப்பிச் சிங்காரம் நடிக்கின்ற நேர்மையைத்
தீட்டுகிறேன் கேளாய் மானிடனே. (௪௪)

மஞ்சள் குளித்து மினுக்கிடுவாள் மிக
மணங்கள் பூசிக் குலுக்கிடுவாள்
கொஞ்சிப்பேசி முத்தமும் தந்திடுவாள் கெட்டக்
கொள்கையைக் கண்டறி மானிடனே. (௪௫)

மல்லிகை முல்லை யணிந்திடுவாள் வெறு
வட்டமாய்ப் பொட்டுமே யிட்டுக்கொள்வாள்
மெல்லிய சல்லா வுரித்திக்கொள்வாள் மிக
வேடிக்கைக் காட்டுவாள் மானிடனே. (௪௬)

கஸ்தூரி குங்குமப் பொட்டிடுவாள் பொல்லா
காசுமே லாசையாய்ச் சோர்ந்திடுவாள்
அஸ்திரங்கள் வீசி நடந்திடுவாள் சற்றும்
யாருக்கு மஞ்சிடாள் மானிடனே. (௪௭)

கொங்கை திமிர ரவுக்கை சோப்பாள் மயிர்க்
கோலினால் கூந்தலின் சிக்கறுப்பாள்
சங்கை யிலாமலே கோடாலி முடிமைச்
சம்பிரமாய்ப் போடுவாள் மானிடனே. (௪௮)

பல்லுக்குப் பற்கரை தீட்டிக்கொள்வாள் மிக
பாக்கு வெத்திலையும் போட்டுக்கொள்வாள்
சொல்லுக்கு சொல்லு சிரித்திடுவா ளுனை
சுத்துவாள் நத்துவாள் மானிடனே. (௪௯)

நித்தியம் ஸ்நானமும் செய்திடுவாள் சற்று
நேரமொரு சேலை கட்டிக் கொள்வாள்
எத்திப் பறிக்க வுலாத்திடுவாள் ஐயோ
ஏமாந்து போகாதே மானிடனே. (௫௰)

கண்ணுக்கு மைமிக தீட்டிக்கொள்வாள் கையில்
காலில் பருத்தணணி பூசிக்கொள்வாள்
எண்ணும் கருத்தை முடிந்துக்கொள்வாள் நீ
ஏங்கித் திரியாதே மானிடனே. (௫௧)

சொந்தம் பாராட்டியே பேசிடுவாள் யாரும்
நூற்றினு ளொத்திருந்து கொண்டிடுவாள்
பந்த விதமும் மயக்கவே பாரப்பாளே
யிந்திர சாலங்கள் மானிடனே. (ருஉ)

கண்ணினால் சாடைகள் காட்டிடுவாள் பல்லை
கையால் பிடித்து மிழுத்திடுவாள்
எண்ணுற்றாலும் சும்மா விருந்தாலு முன்னை
எண்ணம் பராசெய்வாள் மானிடனே. (ருக)

அம்மா அக்காளென் றுடன்பிறும் பாவி
அண்ணா பரியாசம் செய்திடுவாள்
சும்மா அடக்கமு மறந்திடுவா ளுன்னை
கொலைக்குள தாக்குவாள் மானிடனே. (ருச)

பாரம்பு சிலை நழுவவிட்டு முலை
வெளிக்காட்டிப் பேவலைசெய்வாள்
சீரானவா வந்தால் வெறுக்கிற கூப்போலே
சிலை யிழுப்பாளே மானிடனே. (ருரு)

கடலின் றுறைக்கைக் காணலாமே சிறு
கருமணலையும் எண்ணலாமே
மடைகுலங்கள் நடக்கின்ற லீலையை
நாமறியப்போமே மானிடனே. (ருசா)

காட்டானைசிங்கம் கரடிபுலிநாகம்
கள்ளக் குறவனை நம்பிடலாம்
பூட்டகமுள்ள விலைமாதரை நம்பினால்
போகுமே பாக்கியம் மானிடனே. (ருஎ)

தம்பி யண்ணனென்று கூப்பிடுவாள் பொழு
துதிபட்டாலோ புருஷனென்பாள்
நம்பி பணத்தைக்கொடுக்காதே கெட்ட
நாறியை நம்பாதே மானிடனே. (௫௮)

எங்கு முடமை யிரவல் வாங்கி பதி
னெட்டாம் பேருக்கு படைக்கவென்று
சிங்காரம் செய்துமே முண்டைகள் கூடின
சிறப்பைக் கண்டறி மானிடனே. (௫௯)

ஏழைப்போல பாசாங்கு செய்திடுவாள் சற்றும்
ஏற்காத வார்த்தைகள் பேசிடுவாள்
தாழ்மையைக் காட்டியே காப்பாற்றுவீ ரென்று
சாற்றுவாள் நம்பாதே மானிடனே. (௬௰)

ஆசையும் பாசமும் கொண்டே னென்பாள் என்னை
ஆதரிக்க வேண்டும் சாமி யென்பாள்
காசை யறுக்க வழிதேடும் நீலியைக்
கண்டறிவாய் நல்ல மானிடனே. (௬௧)

வேசிகளைப்போலே காசு பணங்களை
வேண்டிட்டே னென்றால் பொல்லாத
ஆசையால் நொந்திதோ வந்தேனே யென்றுன்னை
அணுவாள் கண்டறி மானிடனே. (௬௨)

கைவச மாக்க மருந்திடுவாள் மிக்கக்
காமம் கொண்டதாய் நடித்திடுவாள்
பையவே காசை யிழுத்துப் பிணமாக்கும்
பட்டிக்குத் தப்புவாய் மானிடனே. (௬௩)

செத்தால்பிரிவேனே யல்லாமலுன்னைச்
சேராதுமசுகம் வேறு வேறொட்டேனென்பாள்
எத்தாகப்பேசியே கொள்ளையடிப்பாளே
ஏமாந்துபோகாதே மானிடனே. (௬௪)

பாயாசமட்டும் கொடுத்திடுவாள் பசும்
பாலும் பழங்களும் தந்திடுவாள்
ஆயாசம் நீங்கிடச் செய்திடுவாள் மிகு
அன்புபாராட்டுவாள் மானிடனே. (௬௫)

கட்டிக்கொடுத்திரு காலிருட்பாள் நன்றாய்
சாயப்பிடுமெமேனியின்னு நாதனென்பாளே
கட்டிப்பறிப்பாளே கைப்பொருளறநல்லே
சாருவாள் பேறிடம் மானிடனே. (௬௬)

காலைவணங்கித் தெண்டனிட்டா லந்தாரம்
கணைந்து கொண்டே மயக்கிடுவாள்
பாலையொப்ப ருசிச் சொல் மினுக்கிப்பிறனை
மயக்கவே பார்ப்பாளே மானிடனே. (௬௭)

என்றனைவிட்டுநீர் போவீராகுமானால்
என்னையும் போகவும் கூடாதென்பாள்
உன்றனைவிட்டிக் கணமுயிர் மறமென்றே
உன்மேன்மனம் பாராய்ப் பாராய் மானிடனே. (௬௮)

தந்திரமாக நயமே தேடும்பாதகர்களிச்
சண்டாளிகளினிலே சிக்கிக்கொண்டாய்
அந்தப்பேய்க்கை வந்துற்றோர் தாயும்
அழிந்து நிற்பார்களே மானிடனே. (௬௯)

பாடுபட்டுத்தினம் சேர்த்தபணமெல்லா
பாதகிமையினில கிக்கிகொணடால
கூடுமமொழிதப்பிப போடாவாடாவென்று
கூசாமலபேசுவாள் மானிடனே. (எ௰)

காசெலலாமழிநதுப போருமோ உன்னைக
கணடாலுமவாயாறப பேசாளே
மோசககாரியாளை வையாமலாளும
மூத்தோர்சொலகேட்டாயே மானிடனே. (எக)

சதையுள்ளவிடம் கத்திருமென்று
சாற்றுமபழமொழிப போலேபெணகள
புதையலொத்த புருஷரைககணடால
புத்தியைகாட்டுவாள மானிடனே. (எஉ)

பணமுள்ளவனைத் தேடுவளேகூட்ட
பறையனுகிலும கூடுவளே
பிணங்களகூடவும தேருவளேபொல்லா
பேசசினைககணடறி மானிடனே. (எ௩)

சாதிமுறைமை கிடையாதுபணம
தந்தவனைத் தெய்வ மெனறெணணுவபபாள
நீதிநெறியில்லா மாதரைநெஞ்சினில
நினைககாதேசற்றும மானிடனே. (எச)

எங்கெங்குமாப்பிள்ளை வைத்திருப்பாளோ
ஏனென்றுகேட்ககவும கூடாது
மங்கையிடமதி பேசககணடாலுன்னை
மாட்டுவாளோட்டுவாள மானிடனே. (எரு)

விட்டுப்பிரிந்திட மாட்டேனென்பாள்நீயும்
மேவிபோவாறதா யெனதலையை
தொட்டுக்கொடுமென்று சத்தியங்கேழுக்கின்ற
தோசியைநம்பாதே மானிடனே. (௭௬)

சத்தியமசணடைககி யசசபபடாளதயிா
சாதமென்றே விளையாடிடுவாள
உத்தமிபெண்ணுநீ நமபாதேவிட்டு
ஒழிக்கனுடுவாய மானிடனே. (௭௭)

கொடுத்தபணத்தை மறைத்திடுவாள கடன
கொடுக்கச்சொன்னதை யிலலையென்பாள
அடித்துக்கெடுத்து விடுத்திடுமநீலியை
அணடாதேநேறறுநீ மானிடனே. (௭௮)

வேசிகருக்காசுபோ லாசையலலால்நலல
மேன்மைபுருஷர்மே லாசையிலலை
தோசிமேலாசை புருஷாகருணடுவீணில
தொலலைபபடுவாய மானிடனே. (௭௯)

பெற்றுருபெணடுரும வாசைபபடவநதன
பெண்ணுமபிளளைகளும துணபபட
உத்தாருமமநதேதாரும கஸதிபபடநீயும
ஊருக்கழிக்காதே மானிடனே. (௮௰)

பெண்ணுக்கேபுறந்து சொலலாதேசொன்னால்
பேயோடுமொடிய கூததுபபோலாம
கணணுக்குககணணா யிருநதாலுமஉளளச
கருத்தைசசொல்லாதே மானிடனே. (௮௧)

அற்பசுகத்திற்கே யாசைப்பட்டுவீணில்
ஆஸ்தியெல்லாமையோ தோற்றுவிட்டு
அறுப்பனைப்போலே யலைந்துழலுவது
அறிவோகண்டறி மானிடனே. (௮௨)

எட்டிப்பழம்போல விம்மாதராசைகள்
எண்ணிப்பார்த்தால மிகுசள்ளையப்பா
விட்டுப்பிரியாக கலியாணமாதனை
மேவுவாய்சற்புத்ர மானிடனே. (௮௩)

அக்கரைக்கிக்கரைப் பச்சையென்றோடு
அங்குமிங்குமாய் போடுதல்போல
தக்கப்பணமுள்ள போகளைப்பேயந்திடும்
சண்டாளியைத்தாளுரு மானிடனே. (௮௪)

பல்லுவிழுந்தக் கிழவியையோபிறு
பையனைமாப்பிள்ளை யாகக்கொண்டு
அல்லும்பகலுஞ்சிங் காரஞ்செய்கின்றதை
அறியாயோசற்றும் மானிடனே. (௮௫)

கெட்டநடத்தை யுடையவள்செய்கையைக்
கேட்கிலையோகாதாலே பார்க்கிலையோ
மட்டறும்மோசங்கள் செய்திடுவாளேயோ
வம்பறச்சொன்னேனே மானிடனே. (௮௬)

பாலிலேசத்தியம் செய்திடுவாளஉண்ணும்
பருக்கைமீது படித்திடுவாள
கோவிலிலசென்று முறுதிசொல்வாளதைக்
கொஞ்சமும்நம்பாதே மானிடனே. (௮௭)

கொண்டையைக்கோதது விருலேப்பிடிப்பதைக்
கேட்கிலேயோகண்ணலே பார்க்கிலேயோ
உண்டைபருநதாலே மயக்கிழுளேயை
ஊணுணுவாளபேயசசிகள மானிடனே. (அஅ)

மெததநகைகளெனக் கிட்டாலோஉனனை
மொசுவாரபாரப்போரும கேட்போரததான்
செந்காலகழற்றி யெடுதது கொளளுமெனறு
செபபுவாளநமபாதே மானிடனே. (அகூ)

கபபலஞ்சிகஙகும வேணுமெனபாளபிலி
காலாழிகாபபுகள வேணுமெனபாள
தியமலாயபட்டுடை வேணுமெனபாளவைச
செயயாவிட்டிவணமுனா மானிடனே. (கூ௰)

ஓயாவேடிகொப்பு ஜிமிக்கியெனபாளஙகள
அததாமனழுகததிற் கததுமெனபாள
மோகமிருக்குமுஙக வளையலெனபாளததாள
கண்டுதெளிவாயே மானிடனே. (கூக)

கண்டசரமவிலலைத் தாபததுராக்கடி
கலதத சநதிர ஆரமகட்டி
தண்டைகொலுசுகள வேணுமெனபாளைத்
தராவிட்டொழி மானிடனே. (கூஉ)

கொண்டையபிராயட்டி வேணுமெனபாளவெள்ளிக்
கெட்டிபபாததசரஞ செயயுமெனபாள
கண்டதைக்கேட்டதை வாஙகிக்கொடாவிட்டால
கததுவாளேசுவாள மானிடனே. (கூ௩)

மைகயிற்குவங்கி நெளியுமென்பாளநல்ல
காதிற்குநலமுத்து வேணுமென்பாள்
செய்துகொடாவிட்டால் வேறுபுருஷனைச்
சேர்ந்துகைக்கொள்ளுவாள் மானிடனே. (௬௪

சிங்கத்தலைக்காப்பு நேர்த்தியென்பாளென்றன்
சீமானேகோபமேன யாழியென்பாள்
தங்கச்சரடுகள் வேணுமென்பாளவைத்
தாராவிடிற்போவாள் மானிடனே. (௬௫

கல்லிழைத்தநகை வேணுமென்பாளென்றன்
காத்தாவேநல்லதாய வாங்குமென்பாள்
பல்லைப்புங்காட்டிப் பசப்புவாள்சொல்லிநீ
பாசமென்றெண்ணாதே மானிடனே. (௬௬

பட்டுப்புடவைகள் வேணுமென்பாளருதியாப
பந்தயப்பாதுகிடக் கட்டியென்பாள்
கட்டி முத்தமிட்டு மண்ணிலானைப்போட்டுக்
காமனுடனேவென்பாள் மானிடனே. (௬௭)

வைரவளையச் சங்கிலி வேணுமென்பாளபின்னை
வாங்குருபரக்ஷிக்கைகளை தைக்கவென்பாள்
சொன்னபடிப்படி கேட்காவிட்டாலவன்
துரத்திவைவாளே மானிடனே. (௬௮)

முத்தைநிகர்ப்பீனா வேணுமென்பாள்பூச்சு
மெலியகட்டிலும் வாங்குமென்பாள்
சத்தாகளப்புரும் வாங்குமென்பாளவள்
பாரீசோசொருனை மானிடனே. (௬௯)

அண்டாவுஞ்செப்புக் குடங்களென்பாள் அவை
அல்லாமல்செப்புத் தவலையென்பாள்
குண்டானொருகுச்சட்டி லோட்டாவென்பாளுமா
ருத்தாவிளக்கென்பாள் மானிடனே. (௰)

ஆடென்றுமாடென்றுஞ் சேர்த்துக்கொள்வாள்பணம்
ஆண்மாட்டுங்கையில் சேர்த்துக்கொள்வாள்
வீடென்றுமசெய்யென்றுஞ் சேர்த்துக்கொள்வாள்குல
மேன்மையுமொப்பாளோ மானிடனே. (௰௧)

பெற்றதாய்தந்தைக்குச் சேலையென்பாளென்றன்
பெண்ணுக்குச்சிற்றாடைக் காப்பென்பாள்
உற்றார்க்குத்தலை விருந்துசெய்யவேணுமென
ஓட்டாண்டியாக்குவாள் மானிடனே. (௰௨)

கைப்பொருளெல்லாங் கவர்ந்துபோதாமல்
கடன்வாங்கி நகையும் பறித்துக்கொள்வாள்
மைவிழிமெய்யை யொப்பாகாளேயிவள்
வல்லமைப்பார்நீ மானிடனே. (௰௩)

வாங்கியேகடன்கள் தீராவிட்டால்ஐயோ
வாரண்டுமசம்மனும் வந்துவிட்டால்
பாங்குச்செய்வாளென் றெண்ணாதேயுன்றன்
படுக்கையைக்கட்டுவாள் மானிடனே. (௰௪)

இந்தாங்கிசெல்வமுந் தந்தாலுமையோ
என்னசெய்தாளென்று கைமுறிப்பாள்
செத்தாலுங்கற்புள்ளக் கல்யாணமாதரின்
சித்தத்தைப்பாராட்டு மானிடனே. (௰௫)

காசும்புகழையுந் தோற்றுவிட்டுப் பெருங்
கட்டியும்புண்ணையும் வாங்கிக்கொண்டு
நாசமடையவே பாராதே யெந்நாளும்
நலவழிசாருவாய் மானிடனே. (௱௬)

காசமிருமலும் வந்திடுமே கொடு
கண்டமாலைசூலை மேலிடுமே
கூசிடாதுசுக காரிகளின்றசையைக்
கொள்ளாதே சற்றுமநீ மானிடனே. (௱௭)

வீரம்பூரம்ரசம் தினமேவாய்த்திடும்
வீங்கியேகாலுங்கையுஞ் சோர்ந்துவிடும்
சோரம்போகாதே நீ கற்புள்ளகன்னிகையைச்
சோபனஞ்செய்பருவாய் மானிடனே. (௱௮)

நீகண்டபடி பெண்ணைக் கண்டிடுமேமிக
நெஞ்சிலாசைபடவற்றி யுலர்ந்திடுமே
பாரமீதிலிந்தக் காரிகையினாசைதனைப்
பாழாக்குவாய்திடமாய் மானிடனே. (௱௯)

நமனைவிட்டுமேக லாதிருப்பாரவன்
நாடெங்குமுமாயையிலே வைத்திருப்பாரா
இந்திரஜாலமறிந்தவடக்கோட்போதும்
ஏமாந்துபோகாதே மானிடனே. (௱௰)

மாதனைத்தொட்டிட லாகாதே தொட்டால்
வம்புவழக்குகள் நேர்ந்திடுமே
நீதமில்லாதே தண்டம் வந்திடுமேயதை
நீக்குவீரசற்புத்ர மானிடனே. (௱௰௧)

பாடுபட்டுச்சேர்த்த பொன்னையெல்லாமிந்தப்
பட்டிக்குத்தோதத்துக் கடையனைப்போல்
நாடுசிரிக்கவிலைவந்து ஞாயமோ
ஞானஞ்சிறந்திடும் மாணிடனே. (௱௰௨)

கண்டபடியெல்லாம் பேசிடுவாளமிக
காரியமிருந்துமே பேசிடுவாள்
வண்டனையாவதிலே கொட்டிடன்பாளந்த
வம்பினைப்பத்தனுவாய் மாணிடனே. (௱௰௩)

கண்ணாலேகண்டாலு முறுமைசொல்வாளுனைக்
காணவிட்டதிலே பேசச்சொல்வாள்
பெண்ணையகக்கனவிலியமாத்ராசையாய்
பதுக்கத்தவும்பா மாணிடனே. (௱௰௪)

வாயங்போகவென்று பேசிடுவாளபணம்
வந்தமட்டுமதிலே சிக்கிக்கொள்வாள்
ஆயகடாமேஞ்சாதிப பாபமேலிரு
சோமபமனைபெண்பாவை மாணிடனே. (௱௰௫)

சூத்ததுவளோடுநீ சேராதேபொல்லா
சூதிகவியானைத் தொடாதுகொள்வாள்
ஆத்திரமகொண்டுநீ பேசாதேயுனறலை
ஆயுளுகுன்றும்மே மாணிடனே. (௱௰௬)

நாய்ப்போலமாதனைத் தேடாதேதபப்
நலமமாயபெண்டோடுஞ் சேராதே
நாய்போலேகாடி யலையாதேபொல்லா
நமனகொண்டாடுவான் மாணிடனே, (௱௰௭)

முண்டைகளோடுநீ கூடாதேகூடில
முன்னில்லாளே திருச்சீதேவி
கண்டவிடமெல்லாம போகாதேபோனல்
காண்காதைபபேசாதே மானிடனே. (௱௰௮)

ஒருவன்பெண்டைநீ நத்தாதேமனம்
ஓடுமஇடத்தினில நாடாதே
திருசிறக்கவே யெந்நாளுமமேலோர்கள்
செப்புவணதக்கேட்பாய மானிடனே. (௱௰௯)

மைமலகொண்டொருவன் பெண்டீனைஐபோ
மருவினலவருந துனபமதை
ஐயாதிருவள்ளுவா சொன்னக்குறளை
ஆராயந்தேபாராயநீ மானிடனே. (௱௨௰)

மாதர்களபேசசைநீ கேளாதேகேடு
மண்ணிலுலேந்தோர பலருண்டு
சீதையின்சொலலாலே ராமனமான்பின்னேகிச
செயததுகண்டறி மானிடனே. (௱௨௧)

சந்திரன்கெட்டதும பெண்ணாலேதவ
தாருகாவிட்டதும பெண்ணாலே
இந்திரனதிரேகம முழுவதும்வினனமாய்
எயததுமபெண்ணாலே மானிடனே. (௱௨௨)

இராவணன்கெட்டதும பெண்ணாலேகொடு
இராட்சசாபட்டதும் பெண்ணாலே
தாராணடவல்ல திரியோதனனாதியும்
மாண்டதும்பெண்ணாலே மானிடனே. (௱௨௩)

கோவிலன்கெட்டதும் பெண்ணாலே தவம்
கோசிகன்விட்டதும் பெண்ணாலே
ஆவலத்தவருசெய்த பத்துமாசூரன்
அழிந்ததும்பெண்ணாலே மானிடனே (௱௨௪)

மந்திரகிரிநின்ற மத்தாப்பகொண்டுகடல்
வானரசுரர் கடையயிலே
விருந்தைப்பசுரரயிர்ந்தினை பங்கையும்
விட்டதும்பெண்ணாலே மானிடனே. (௱௨௫)

சும்பநிசும்பர் பண்டைமுடிந்ததும்
தோறுறுமுனி பிரிவினைபட்டதும்
அருச்சுனன்பிரன் விமலையினாலே
அறுந்ததும்பெண்ணாலே மானிடனே. (௱௨௬)

உக்ரமதிவந்ததும்பெண்ணாலே சாமான
உடலழிந்ததும் பெண்ணாலே
பகமுறிந்ததும் பெண்ணாலே மற்றை
பறந்ததும்கெடுமா மானிடனே. (௱௨௭)

கண்ணை யுமிழ்ந்ததும் பெண்ணாலேகுத்தது
கட்டிவெட்டி திட்டியதும் பெண்ணாலே
மண்ணையுடைவதும் சாக்கிலே பட்டதும்
மங்கையாலல்லவோ மானிடனே. (௱௨௮)

எத்தனைபேர்கள் பெண்ணாலேகெட்டது
எண்ணவொழுத முடியாதே
பத்தினியாகிய கல்யாணமாதரை
பட்சத்தைப்பாராட்டும் மானிடனே. (௱௨௯)

கலியுகத்தைமுடிக்க வந்தபெண்கள்
கண்ணின்வலைதனில் சிக்காமல்
புலியைக்கண்ட பசுவைப்போலேதப்பி
போகவேபார்ப்பாயநல் மானிடனே, (௱௯௰)

மாதாநடக்கைகளைச் சொன்னதுமல்லாமல்
வந்திடுந் தீங்கையும் நன்றுரைத்தேன்
பாதகியாசையை நீக்கிவிட்டு நீதி
பண்ணுவாயெப்போதும் மானிடனே. (௱௯௧)

பாவிக்கழிக்கும் பொருளெல்லாஞ்சேர்த்து
பாதையிலபடமு பல்லாபல
கோவில்குளங்களைச் செய்துவைத்தால்யாரும்
கொண்டாடுவார்களநல் மானிடனே. (௱௯௨)

சிந்தைவருந்திப் பொருளைத்தேடி இந்தச்
சீர்கெட்டமாதர்க் கழிக்காமல்
நந்தவனங்கள்குளங்களை யாக்கிறை
நற்பதவிதரும் மானிடனே. (௱௯௩)

சத்தியந்தப்பா திருந்த பெரியோரும்
தானதருமங்கள் செய்தவரும்
செத்துமவர்போய்ச் சாகாதவர்போலச்
செப்புகிறார்பார் மானிடனே. (௱௯௪)

மோசமநாசஞ்செய்து பணங்களைமிக
மோகத்தமாயத்தேடிப் புதைத்தாலும்
பாசங்கொண்டி நடன பது பகாலத்தினில்
பாழாகுமேயறி மானிடனே. (௱௯௫)

ஆடுமாடுமச்சு வீடென்றேயெப்போதும்
ஆசைகொண்டுகாலம் போக்காதே
கூடுவிட்டேயுயிர் போவதுநீர்மேல்
குமிழிபோலாகுமே மானிடனே. (௱௩௬)

சித்திரமாகவே மெத்தைநவீடுகட்டி
செப்பரிஜயமயமாய் வாழ்ந்தாலும்
சத்தியமான கமனவருங்காலத்தில்
சம்பமுந்தவுமோ மானிடனே. (௱௩௭)

கட்டிலமெத்தையில் சொகுசாகநித்திரை
காலமெல்லாங்கண்ட விசச்சலம
தட்டமெமதாதா காலத்தில்திரேகம்
தூங்குவதெவ்விட மானிடனே. (௱௩௮)

பத்துகட்டுவீடுங் கட்டினாலுமிரு
பாலும்பழமதி புண்டாலும்
செத்துப்போனாலுன்னைக் கொண்டுபோகுமிடம்
தோத்துபாராயநல மானிடனே. (௱௩௯)

எத்தனவல்லமைச் செய்தாலும்புகழ்
எங்கும்பரவவே வாழ்ந்தாலும்
நித்தகப்புண்ணியஞ் செய்யாகமாந்தனை
சிதைப்பானேகமன மானிடனே, (௱௪௰)

துள்ளினமாடு பொதிசுமக்காதென்று
சொல்லும்பழமொழி கேட்கிலேயோ
துள்ளலேநீக்கிநீ வள்ளலைப்போற்றினால்
துணைபுரிவானே மானிடனே. (௱௪௧)

எத்தனைக்கால முயிரோடிருந்தாலும்
இறப்பதுசத்திய மாகையினாலே
நித்தியவானந்த சுகத்தைப்பெறவே
நிறபாயேநலவழி மானிடனே. (௱சஉ)

அன்னைதந்தைகளைத் தெய்வமென்றுதினம
அடிமலரைநீ பூசைசெய்து
தன்னுயிர்போலயாவும பாதுகாத்தலவேறு
தானமுண்டவேணடுமோ மானிடனே. (௱சங)

தியாகிபெண்டோயுள்ளோர வாசல்வந்தவாகருத்
தேனமொழியாலே யுபசரிந்து
நியாயபோசன பாதியளாகீந்தால்
நேராதுநரகம மானிடனே. (௱சச)

பொறாமைவஞ்சனை வையாதேசற்றும
பொய்பாவனைசத்தியஞ் செய்யாதே
ஆறுதுகோபந்தி லேறாதேகொடு
அகாபாசமறு மானிடனே. (௱சரு)

மூதமேதாசொலகிறுசமூந தளளாதேமனம
மூர்க்கமாய்சீறியே விள்ளாதே
நாஸ்திகமென்றுநீ பேசிடாதேதினம
நாதனைப்போற்றுவாய மானிடனே. (௱சசு)

ஆசைவார்த்தைகளைச சொல்லாதேசற்றும
ஆணவங்கொண்டுநீ நில்லாதே
பேசிடுமவார்த்தைகள தாழமையாய்ப்பேசினால
பெருமைவேறுணடோ மானிடனே. (௱சஎ)

அடுத்துக்கெடுத்துப் பொருள்களைத்தேடியே
அடுக்குமடுக்குமாக வைத்துவிட்டு
படுக்கவியாதியால் துன்பப்படுகின்ற
பாக்கியம்பெற்றாயோ மானிடனே. (௱சஅ)

மோசங்களைச்செய்து பணங்களைரொக்கமாய்
மூட்டைமூட்டையாகக் கட்டியே வைத்துவிட்டு
காசமுங் குஷ்டமும் கண்டுபடுத்திட
கண்டபலனென்ன மானிடனே. (௱சகூ)

துப்பாக்கிநேர்மேல் மடிந்தபின்பு அங்கே
சுத்திசேர்ந்தவன் பறந்திடுமே
இப்பமாயிருந்து சுகித்திருக்கின்ற
இப்பலனைக்கண்டிடி மானிடனே. (௱ருய)

நாறவாயன்மிக பாடுபட்டு பாருமா
கலகலமாயமன்னில் அகாரமெழுந்தவன்
கூடும் மறுமொழி சொல்லாய் வயமதை
கூறைப்பாய்கண்டிடி மானிடனே. (௱ருக)

கண்ணுறக்கமாறுக்க கனவைத்திரையைமிக
காட்டுப்பார் துன்பம் வாட்டுதப்பா
எண்ணியறிந்து நடந்துகொண்டாலினி
ஏதும்வருகாத மானிடனே. (௱ருஉ)

நீர்மேற்குமிழிபோ லிக்காயமிது
நில்லாதுபோய்விடும் மாமாயம்
பாரமிதிலபாவும் சதமென்றேயெண்ணாமே
பாராதேபோய்விடும் மானிடனே. (௱ருங)

எண்சாணளவுள்ள ஆக்கைக்கூடுகணக்
கில்லாமலல்லாப வொருமே புசகவிடு
மணனிலைதாசக மெனவிறினமுநீ
வயடிகளசெய்யாதே மானிடனே. (௱௫௪)

பெற்றுருபயொடு பிருநதுமென்னமிக
பிள்ளையுரய பிருநதுமென்ன
எற்றுருமமற்றே றிருநதாலுமிநத
உயிர்கருதவியோ மானிடனே. (௱௫௫)

அரியுஞ்சிவனு முனாற பாரோபுகழு
ஐநதுபூதஙகளு முனறனுளளே
தெரிநதுகொளளா விதைதவிடவேறுன
சிறப்பிலலைபாராய மானிடனே. (௱௫௬)

சாணளவானவயிறறுககாகவோடாதுளு
சஞசலமொடு பொருளதேடுகிறாய
வீணலைவோயாக சொனனுவதுமிலலையே
வேதனடிபணி மானிடனே. (௱௫௭)

நாயுககோநரிககோ விகசாயமிதை
நமபிதினதினம பேணுகிறாய
வாயுமனமொடு காயமுமொதது நீ
வநதிப்பாயிசனை மானிடனே. (௱௫௮)

பணத்தைமலைபோல சேர்ததாலுமகலை
பட்டாடை ரததினஞ சேரததாலும
பிணததினமேல முழுததுணைடுபோடவுமோ
பிரியங்கொளளாமோ மானிடனே. (௱௫௯)

நாயும்பெண்டுகளும வீடுமட்டில்சொந்த
நமையானுதியோர காடுமட்டில்
ஆயுளிலதேடியபாவ புண்ணியங்கள
அக்கரைமட்டும்யார் மாணிடனே. (௱௪௰)

கொட்டுமுழக்கமு மூருமட்டில்உயா
கோத்திரவாழ்க்கையோ காடுமட்டில
கட்டுடனிரயரைகை போகும்போதிலது
காசுகருயாருமோ மாணிடனே. (௱௪௰௧)

பாசமும்விசுமும்நத மனமீதிலேநாய
பெரிபோனுவோமோ விணமீதிலே
மூசுபபோருமன் பரதனைதயாளுடனே
முகதிகருபா இருப்பான் மாணிடனே (௱௪௰௨)

பிராட்டு முருட்டு மாகநாக ரூபம்போதும்
பிறிகாலவருநாய காகிலேயே
உடாகதிலனமோடு காதனடககளைநீ
ஊனகயாயபோறவாய மாணிடனே. (௱௪௰௩)

சூரியசந்திர னாநகியல்லவிதி
சுற்றுநகாறமொரு வினைனுமல்ல
தீருமனனனுநகல்லும புலனுமலலதேமனை
நிலையேதுமைபபோன மாணிடனே. (௱௪௰௪)

பொனவெளளிசெமபு மிருயபுமலலபோ
பொமணையபுசூ மிருகமலல
அன்பாக்குமனபனைய கிறதுயபரநிலே
அறிவதாமோசல மாணிடனே. (௱௪௰௫)

பூவில் மணம்போல் நிறைந்தோனப்பா மறைப்
போதனையாண்பெண் ணலியனப்பா
சாவும் பிறப்புமே யில்லானப்பா வவன்
சரணை வேண்டிடு மானிடனே. (௨௬௬)

எள்ளினி லெண்ணெய்போல நிறைபோனப்பா அதை
எண்ணறாக்குத் துனபயே சொன்னேனப்பா
எள்ளா மறைகளுஞ் சொல்லுமப்பாவதை
இரைஞ்சியே போற்றுவாய் மானிடனே. (௨௬௭)

முப்பாலும் பாலுங் காண்டுமப்பா அதை
மூவரும் யாவருந் தேடுவாரப்பா
இப்பாழுங்காய மழியுமுன்னேயதை
எந்திச்சுகம்பெறு மானிடனே. (௨௬௮)

நெற்றி நடுவினி லுற்றதப்பா அதை
நினைக்கிலற்புத மேவுமப்பா
பற்றிப் பணிந்தாலோ புண்ணியம்போலவே வரு
பத்தனும் போற்றுவான் மானிடனே. (௨௬௯)

பேசாமவுனமாயுள்ளதப்பா அதன்
பெருமைசொல்லவே நாவும்போதா
ஆசாபாசமற்று நிற்பதப்பாவதை
அண்டுவாயென்றுமநீ மானிடனே (௨௭௰)

ஆடும் மனக்குரங்கை யடக்கி அது
ஐந்துவழியிலுஞ் செல்லாமல்
நீடும்படிசெய்து போற்றிநின்றால் பாவம
தில்லாது கண்டறி மானிடனே. (௨௭௧)

ஒன்றிரண்டுமூன்று மைந்துமென்பார்கல்ல
ஓராறுமெட்டான மந்திரமென்பார்
வென்றிதருங்குரு பாதத்தையண்டிநீ
விநாயகக்கண்டறி மானிடனே. (௱௬௰

பேயனைப்போல விருப்பாரப்பாநன்றாய்
பேசவுமாட்டார்கள் மணமீதிலே
ஆயிலநெருப்பினில நீறுபூத்ததுபோல
அமைந்திருப்பார்கள் மானிடனே. (௱௬௧

தாமரையிலையின் நீர்போலுமபுளி
தந்தபழத்தி னிலைபோலும்
பூமியிலவாழ்வார் பெரியோர்களவரை
புத்தியாலகண்டடை மானிடனே. (௱௬௨)

காலவேதசசாஸ்திரம வாழிவாழிதமிழ்
நாவலர்கற்புளரான வாழிவாழி
நூலகலைதாசரும வாழிவாழிஇசை
துணடாதுகறபோரும வாழிவாழி, (௱௬௩)

மானிடக்கும்மி

முற்றிற்று.

/3/3